

SALİH TUNA

Onlara sözüm yok

Türkiye'de Rusya'yla ilişkilerimizden rahatsız olan bir kesimin varlığı herkesin malumu.

"Moskof mezalimi" anlatılarıyla malul bir hamaseti hamakat boyutunda yaşayanları kastetmiyorum.

Bunların "rahatsızlığı" nihayetinde sempatiktir.

En fazla şu kadarcığını söyleyebiliriz: Tarihi unutmamakla tarihe çakılmak aynı şey değildir. Kaldı ki yakın tarihe bakacak olursanız **Kurtuluş Savaşı**'mızdaki manzara bambaşkadır.

Gelgelelim, romantik reflekslerin dışında "**nüfuz casusu**" gibi hareket edenler var.

Bahsettiğim "rahatsızlar" bunlar.

Ki, Rusya'yla ilişki şöyle dursun, sürgit gerginlik, tabiri caizse "soğuk savaş" yaşansın istiyorlar.

O kadar ki, Rusya'nın mezaliminden kaçıp ABD'nin ipine sarılalım. ABD bölgede ne isterse onu yapalım. Sınırlarımızda **ikinci İsrail** mesabesindeki "terör devletine" bile sesimizi çıkartmayalım.

Rus Büyükelçisi Andrey Karlov cinayeti ve 2 Rus uçağının düşürülmesi tastamam buna yönelikti.

Neyse ki, Cumhurbaşkanımız **Erdoğan** ve **Putin**'in ferasetiyle kriz aşıldı.

Hatta aşılma ile da kalmadı. Rusya Türkiye ilişkileri tarihinin en parlak dönemini yaşadı.

Ta ki **İdlib**'e kadar.

Sanılmasın ki İdlib'e kadar Rusya melekti de şimdi şeytan oldu. **Rusya** ne yaptıysa hep kendi çıkarı için yaptı.

Bu da gayet doğal. Dış politika zaten aşk nefret ilişkisi üzerinden yürümez.

Rusya, **Suriye**'de bazen **İran**'ı bize karşı, bazen de bizi İran'a karşı kullanmaya çalıştı.

Biz de elimizden geldiğince ABD - Rusya çelişkisinden istifade etmeye çalıştık. **Barış Pınarı** hareketi başta olmak üzere güvenlik koridorları kurduk.

Demem o ki dış politika duygusallığı kaldırmaz. Konjonktür değişince haliyle ilişki biçimleri de revize

edilir.

Bakınız, ABD dönemin dışişleri bakanları **Davutoğlu** ile **Hillary Clinton**'un "çak" yaptıkları dönemde **Şam**'ı hedefe koymuştu.

Sonra ne yaptı?

Suriye rejimini hedeften çıkardı, **DEAŞ**'ı hedefe koydu. Bu hedefi de araçsallaştırarak **YPG**'ye alan açtı. ÖSO yerine de PKK'yı "**kara ordusu**" addederek vekalet savaşını sürdürdü.

Şu sıralar Suriye politikasını tekrar revize etmeye çalışıyor. **Washington**'un İdlib desteği bunun göstergesi.

ABD'nin ilişkisini hiçbir zaman revize etmeyeceği tek ülke ırkçı Siyonist İsrail'dir.

Sonda söyleyeceğimi başta söyleyeyim: Binlerce TIR silah verdiği bölücü terör örgütünü desteklediği, **FETÖ elebaşına yardım ve yataklık ettiği süreç** ABD ile bölgede alacağımız yol yok.

Ne ki bu hakikate vakıf olmak, Rusya'nın **PKK**'yı terör olarak bile kabul etmediği gerçeğini görmemize engel değil.

ABD emperyalizmine karşı çıkmak için işi Rusya "güzellemelerine" vardırmanın âlemi yok.

Bu meyanda rahmetli **Soner Polat**'ın Rusya'nın "bölücü terör" konusundaki tavrını şiddetle eleştiren yazılarını hatırlatmak isterim.

Aynı şekilde Suriye'yi nerdeyse Türkiye'ye önceleyenler var.

Bölge ülkeleriyle el ele vermek veya Suriye'nin toprak bütünlüğünü savunmak için Suriye parlamentosunun "**Ermeni soykırımı tasarısını**" oybirliğiyle onayladığı gerçeğini saklamak gerekmez.

İktidarın devrilmesi uğruna Türkiye'nin zeval görmesini bile umursamayacak olanlara sözüm yok.

Onlar hem "**Libya'da ne işimiz var**" deyip hem de "**Akdeniz'de herkes var, neden bir biz yokuz**" diyebilirler.

Benim sözüm yurtseverlere:

Türkiye'nin çıkarlarınının nerde olduğunu ifade etmek başka şeydir, Türkiye'nin çıkarlarına karşı çıkarcasına dış politika eleştirisi yapmak başka.

Yasal Uyarı: Yayınlanan köşe yazısı/haberin tüm hakları Turkuvaz Medya Grubu'na aittir. Kaynak gösterilse veya habere aktif link verilse dahi köşe yazısı/haberin tamamı ya da bir bölümü kesinlikle kullanılamaz.

Ayrıntılar için lütfen tıklayın.

YAZARIN ÖNCEKİ YAZILARI

Tüm Yazıları >

- > **Fenerbahçe takıntısına ligi kurban etmeyin (25.2.2020)**
- > **Türkiye NATO mudur? (22.2.2020)**
- > **Vay canına paradigmadan kopmuş! (20.2.2020)**

